Comedia en un acte

y

en vers

Un poca-vergonya

per

Jaume Piquet

Piera

1899

Biblioteca Central · Barcelona

Un poca-vergonya

Un rosa-vergonya

Comedia en un acte y en vers

per.

Jaume Piquer

Representada ab exit en varios teatres de Catalunya l'any 1873

Personas

Antonia

Elena

D.ⁿ Tomàs

D.ⁿ Serrampion

Lluiset

Sr. Benet.

Acte unich

Jardi. Arbres fruiters. A la esquerra del actor un pabelló. Reixat al foro. Al fondo hori= =sont y arbres.

Al aixecarse'l telò "Elena" y "An= =tonia" estant cullint pomas ab una escala. "Antonia" salt "Elena" las toma. "Sr. Benet" al foro dor= =mint sobre un banch de pedra. Lluis à la finestra del pabelló, ja mirant, ja amagantse segons indican los ver= =sos. Botas per l' escena, etc.

Escena primera

"Elena, "Antonia, "Lluis, à la finestra.

"Sr. Benet, dormint.

Lluis = ¡Qui qui ri quich!

(S'amaga)

Antonia = Ola! un gall!

Elena = De quin gallinet deu ser?

Lluis = ¡Qui qui ri quich!

(id)

Antonia = Altre volta!

Lluis = Co co ro coch!

(id)

Elena = Hy! ell es!

Lluis = Si, jo soch, hermosa Elena

Elena = Baixa!

Lluis = No puch!

Elena = Com! Perquè?

Lluis = Perque estich amarraditis
perque'l meu papà pervers,
m' ha tancat dintre d'aqui---

Elena = Que dius, Lluiset?

Lluis = Lo que sents.
Jo cada volta que miro
la teva cara de cel
mes blanca qu' aquet vestit
qu' estàs portant de piquè,
cada vegada qu' observo
lo teu talle airòs, esbelt,
qu' una Venús causaria
celos, rabia y no se que

lo meu cap se'n va à boleyo

y no se veurer res mes.

I com qu' el papà tirano

s' ha empenyat en qu' haig de ser

un Séneca ò un Salomon ---

Elena = Hy Lluiset! tot ho comprench

per 'mor de mi t' ha fancat

Lluis = Ser 'mor de tre, això mateix

¿Què fen aquí?

Elena = Cullim pomas

Lluis = ¡Hy qui pogués ser pomè!

¿Qui puja dalt la pomera?

Antonia = Totas duas hi pujem

Lluis = Si quant son dalt jo fos baix ---

Hy! com miraria --- 'l cel!

Antonia = Pot ser veuria la lluna

ab un cove

Lluis = Hy ! pot ser !

Elena ! dom una poma.

Elena = Hixó ray ! aqui la tens.

(allargantli)

Lluis = Allarga ---

Elena = Si no mi arribo

Antonia = Prengui l'escala, aixi ---

Elena = Es cert !

(li posa)

Lluis = Dom --- la poma ---

Elena = Té --- la poma

Lluis = Hy ! qu'es hermosa, Deu meu !

Es la poma de la Elena ---!

La beso y la besaré

tota ma vida --- ! Ara hi penso

Aguanta fort.

Elena = Què vols fer?

Lluis = Ja que tinch aqui una escala puch baixá

Elena = Y si'l tio ho veu?

Lluis = Ybé... si ho veu... que s'aduqui. Tancat no hi vuy estar més.

Elena = Hy! no cayguis.

Lluis = ¿Què no cayga?

dónam la mà.

Elena = Aqui la tens.

Lluis = Quina fresqueta que passa dalt de l' escala.

Elena = Si, eh.?

Lluis = Festegemi una estoneta?

Elena = Com vulguis....

Lluis = Bonchs festejem

Antonia = (Y jo --- fent de penja-robas!
Bà! Las noyas de servey
hem de fé uns papès, canariu!
¡Al menos tinguès el meu!)

Lluis = Colominet meu, rateta ---

Elena = No m'ho tornis à dir mès.
¡No mes sabs dir noms de bestias!

Lluis = Boncas serafi, angelet,
confitura, pom de flors --

Elena = Hy noy! Ara qu'ho dius be!

Lluis = Baixem qu'estich malament

Elena = Hy, per Deu Lluiset, no baixis!
Si ho veu'l Senyor Benet ---!

Lluis = Cà! Si dorm com una soca!
¿Sents com ronca? Aguanta bé!

si 'ls vigilans qu' à mi 'm donan
siguessin tots com aquet !
Ja ! ja, ja ! No fora llibres
L' home va neixer per -- per --
per disfrutá y divertirse,
això ho va dir --- jo no sè ;
pro 'n fin si ningú ho va dir
ara aquí ho dich jo y Laus-Deo

Antonia = Y s' ha escapat de la gàbia !
Quin compromis ! veu' després
sobre meu tota la culpa.

Elena = Antonia ! Com se coneix
que no sabs lo qu' es amor !

Antonia = Que no hu sè ! Hy ! aquí hont me veu !
¡Oh ! jo també hi tingut promès
ans de veni à Vilanova.

vaig ser promesa molt temps
ab un que servia un mestre
del carrer del Espalter,
Jo servia una senyora
que viu al carré vermell
ab un geni del dimoni,
Vaig renyi ab ella, vostès
em portan à Vilanova ---

Lluis = Y ara 'l promès?

Antonia = Oh! el promès!
ab dos mesos que 'n soch fora
may mes he sabut res d'ell.

Lluis = Es que 't deu haverè olvidat!

Antonia = Cà! Si 'm va donà un anell
y un retrato qu'aqui 'l porto
de dia y de nit- -- Mireu.

Tres dias ans de marxà
me và dirme: "Ja 'ns veurem"
pero jo espera y aguarda ---

Lluis= Be, potsè hus veureu al cel
¿Fem algo, Elena?

Elena = Fem algo!

Lluis = Què farèm?

Elena = Just! ¿què farèm?

Lluis = Cullim pomas?

Elena = Cullim pomas!

Lluis = Qui pujarà dalt, tú?

Elena = Je! je!

Ves jo dalt y tu baix! ... Hoy!
No m' ho daràs entenent!

Lluis = Doncas qu' hi puji l' Antonia

Antonia = Qu' es tunante, 'l senyoret!

Ell lo que busca 's peix mort
y'l meu es molt viu ; compren?
Ves si jo pujaré à dalt
y ell mirant baix ---¡No por ser!

Lluis = ¡Doncas ja hi pujaré jo!

Antonia = Vaja donchs

Lluis = Hyprofitems,
amigas, qu' avuy s' acaba

Elena = Com! perqué?

Lluis = Què, no hu sabeu?
Jo estudiaba à Barcelona ---
es dir, feya com aquell
qu' estudiaba, perque sempre
era jo un dels primers
d' anar al sarao del Prado
y à festas per tot arreu,

L papà va descubrirho
y ara --- saben que vol fer?
Fa pujar de Barcelona
un mestre serio, sapient,
qu'em tindrà aqui esclavisat
dia y nit

Elena = Mare de Deu!

Lluis = Aqui tancat y cautiu
veureu sempre à n'en Lluiset!

Antonia = Com! y podrem tolerarho?
Ns revolucionarem!
Ara ray qu'estan de moda
las revolucions. ¡Hy Deu!
H mi també la mestressa
que tenia, no volguen
qu'anès al salò Oriental

à ballà ab el meu promès,
teniam cada diumenge
tal gresca, que... ara ves!
L jovent à divertirse,
à ballà, y à fè --- ¿m'enten?
lo meu promès era un músich
y à mes cantaba molt bè
tocaba 'ls platets y'l bombo
ab una sal! aixi es que
al punt que quedaba libre
de servi al mestre, al moment
es penjaba al coll el bombo
y ab la maneta pam, pem.
Era estudios! Oh! si ho era!
¡No ho podia pas ser mès!
Lo seu gust era teni

sempre à la mà l' instrument
Hy! Si jo 'l tornaba à veurer!
Ca! qui sab ahont deu ser!
Pero en fin, si ab ell no puch
'ls ajudaré à vostès,
tots tres guerra contra 'l mestre
y es segur triumfarem.

Lluis: Y aquell que sempre 'm vigila!

Antonia: Com! Aquell! aquell! pobret!
De cada vinticuatre horas
lo menos dorm vintitrès
sino -- mirisel

Lluis: ¡Com ronca!

Antonia: Deu ser rich!

Lluis: Uf! com el peix
tot lo que te porta à sobre

Bueno, vaja, donchs, que fem?
voleu puja à la pomera?

Antonia: No, ja hi pot puja vostè.

Lluis = Donchs vaja --- aguanteu l'escala
à las duas --- à las tres!
Aguantèu bè que no caigui ---
vaja, no la belluguеu!

Ellas = Salta viralta, trenca ---

(fent moure l' escala y cantant)

Lluis = Esteu quietas que caurè

Ellas = Trenca una galta ---

(van seguint)

Escena II

Dits y Don Tomàs

Tomàs =

(Surtint del pabelló)

Bravo ! bravo ! Això son cosas ---

Lluiset = (Uf! el papà)

Elvira = (Hy. Hy. Deu meu !)

Tomas = Es dir que no val Tancarlo
al Senyoret ni hi val rès !
Jugant al salta viralta
gasta y desperdicia 'l temps !
Li poso un guarda de vista
perquè vigili. y --- que veig ?
Adormit com una soca !
Estem bons ! Senyor Benet !

(Cridantlo)

Benet = No tingui por, ja vigilo.

(Sense moviers)

Si veig res ja li diré

Tomàs = Gandul ! ja te l' han pregada !

Benet = Com s' entent!

Tomas = Hi devant teu!

Benet = Ténen sort que no 'ls hi vist,
si m' en adono - - - ¡ay pobrets!

Tomàs = Ha saltat per la finestra.

Benet = Si jiuo que no hi vist res.
Si acàs arribo à adonarmen - - -
Hy pobret! ja estava fresch
¡Jo tinch un geni tremendo!

Tomas = Donchs si no vigilas mes,
ab tot y teni aquet geni
jo 't tinch de plantà al carrè,
Vostè, Senyoret, à dintre.
No li tinguis de dir més.
Tu à la cuyna, tu al piano,
agafa 'ls llibres corrents.

Lluis = Què diastres vol qu' aprengui
un jove à vint anys complerts!
Y à mes enamoradisim----

Tomàs = No haguessis perdut el temps,
sabrias mes del que sabs
sens' havè d' estudià mès.
Si quant jo com tu era jove
no hagués trevallat de ferm,
no serias ara tu
del poble 'l mes rich hereu
ni jo dels comers dels vins
tampoch seria 'l primer
lo ditxo, prompte à l'estudi...
Vosaltres dintre tambè

Lluis = (Oh paternal tirania!

Elena = Lluiset!

Lluis = (Calla; ja ns veurem.)

Tomàs = Y la amistat?

Lluis = Hy! Dispensi.

Tomàs = Deu le fassi bo.

Benet = }
Lluis = } ¡Amen!

(Mutis)

Tomàs = Escolta tu, dormilon

Benet = Ai las ordres de vosté

Escena III

"Tomàs, "Benet,

Tomàs = No't moguis d'aqui, vigila
¡si acàs te dorms---!

Benet = ¡Vol callá!

Tomàs = Es qu' ha d' arribà un prodigi
de gran ciencia, per instants,
un professor sapientíssim,
qu' en avant ha de cuydar
de la educació del noy
Jo no 'l conech, Don Pascual
avans de marchà à Madrid,
à Barcelona baixà,
y ha sigut ell el factotum
d' arreglar l' asumpto.

Benet = Ja!

Tomàs = Ves que estiguis ben alerta!
Quant lo vegis arribar ...

Benet = No 'n passi pas cap cuidado!
Descuidi en mi, Don Tomàs

Tomàs = Vigila y rès d' adormirse!

Mira ... ?

Benet: Vagi descansat!

Escena IV

"Benet" à poch. Don Serrampion

Benet: Vaja! Quin home! m'carrega,
per mi no sab dir res més!
No t'adormis! no t'adormis!
Com ell es lleva à las deu ...
(badallant)
Ben mirat, que hi faig jo al mon?
Hah! viam que hi vinch à fer?
Tinch un geni del diastre ...
may sosego, may ... aaah! res!
vida mes desesperada ....
(Adormintse)

que la meva ... Hah! que hi farem?

Vigila sempre ... vigila ...

y ... ah! Pst! Hlabat.. sia Deu.

(al fondo)

Serrampion: Carrer de la Soletat...

Casa sola ... aquí deu ser.

La! Senyor Serrampion

ha arribat per fi l moment.

¡Visca la poca-vergonya!

Hl mon he fet molts papers,

pro sens dupte 'l mes dificil

es el qu' ara vaig à fer.

Devia veni 'l meu amo

à ser mestre, cau mal ell,

y escriu una carta dientlos

que del dit ja no hi ha rés

M' entrega à 'na mi eixa carta
perque la tiri al correu ....
M' en entero ... deixo l' amo ...
y cap aqui falta gent,
es dir à passar per mestre,
à ocupar la plassa d' ell.
Bon tipo ... molta frescura --
la vergonya ... aqui al clatell ...
Cá! Pit, y mans à l' obra ...
Molt soroll ... Señores! ... ep!
¿No hi ha per 'qui qui anuncihi
à Don Serrampion? Eh! Eh!

Escena V

Dits. y Don Tomás

Tomás = Què s' ofereix?

Serrampion = Servidor!

Don Tomàs Villadomat?

Tomàs = Servidor.

Serrampion = Vosté! Carat!

Reconeixi al professor...

Tomàs = Vosté! Tinch la complacencia.

Entri, segui.

Serrampion = Re... no cal,

Jo soch un home especial,

humilitat, è inteligencia...

No faig jo com l'ignorancia,

com la gent de baixa esfera

que per lo tó, es desespera

¡Desprecio à la petulancia!

I al meu costat, tots, que son?

¡un juguet, cosas de broma...!

¿ Que son tots, davant del home
qu' ha donat la volta al mon ?
Jo tinch mil y un diplomas ---
Jo 'l mon pam per pam conexo ---
I aqui 'hont me veu poscheixo
trenta ò quaranta idiomas.
Hi mi ningù hi vol litigi ---
soch l' autor de tres gramàticas --
y en cuant això à matematicas ..

Tomàs = (Aquest home es un prodigi)

Serrampion = I 'l noy ?

Tomàs = Ara ha pujat dalt
No estudia may y ---

Serrampion = Ocurrencias !
Li farè obrir las potencias
per un mètodo especial.

La saludable doctrina ---

Tomàs = ¿Y el mètodo?

Serrampion = Nou y excelent.
Es un nou procediment
que vaig inventà à la tina.
Un mètodo confeccionat...

Tomàs = (Quin sabi ! quinas sentencias !

Serrampion = Las mes grans inteligencias
son un cero al meu costat.
Viam, presenti 'l noyet...

Tomàs = Al moment, oh ! si, al moment !
¡ Benet, Antonia, Climent,...!
¡ Climent, Antonia, Benet...!
Lo del noy es cosa meva ...
Sols jo li vuy presentà ...

Serrampion = Com vulgui, pot disposà

com si fós à casa seva.

Tomas = Hh! tractem ---

Serrampion = No, cá,! després ---

Tomas = tindrà aqui, taula parada
la roba neta, planxada,
y dos mil rals cada més.

Serrampion = Adelantats ---

Tomás = I donchs plaga!
Jo en busca del noy m'en vaig.
Quant vulgui entri al despaig
per fer la primera paga
Benet! Antonia.. Corrent...
Ahont serán ...? Mal viatje!
Entri ---

Serrampion = Espero l'equipatje!

Tomas = Com vulga i torno al moment

Escena VI

"Serrampion" "luego "Antonia"

Serrampion = ¡Visca la poca-vergonya!
Marxa això divinament!
Hra--agafem els cent duros!
Quant es descubri'l pastel
llavors, jo---que Deu destini.!
Qu'es vritat el refran veig
que diu: "qui no te vergonya,
Senyors, tot lo mon es seu"

Antonia = Quant vulgui ja pot entrà,
té'l cuarto arreglat y llest

Serrampion = Gracias. (Uf! Santa Quiteria!)

Antonia = Es ell! Titus!

Serrampion = Com! Com! que!

(Ella! la raspa malehida!)

Antonia = Titus! No hi ha dupte es ell.

Serrampion = Què m'ha dit vosté, senyora?

Antonia = Com senyora! Què no 'm veus?
Soch l'Antonia, la --- la -- digas --

Serrampion = Jo no conech à vosté

Antonia = Com! que dius? que no 'm coneixes,
Endevant! Y com estem!
Que! perquè portas levita
que qui sab de qui deu ser
y un pantalon, qu'à mitja hora
es coneix bè que no 's teu
no 'm vols coneixe, bandido?

Serrampion = Senyora!

Antonia = (Pot ser no hu es!)
Viam, à veure 'l retrato ---

es. ecxacte, es ell mateix.

Mas xato, ample de boca,

orellas à tall de bè ----

garbat--- la cara farrenya ---

tot ecsacte enteramentː

¿Es dir donchs que no 'm coneixes?

Donchs jo t' espavilarè.

M' en vaig à di à Don Tomàs ---

Serrampion = Hlò, Antonia, no per Deu!

Antonia = Antonia! es dir qu' em coneixes?

Serrampion = Si dona; ¡Mare de Deu!

(Què sempre siguin las donas

qui 'm tingui de perdre.) ¡Rès!

Hqui jo hi puch fer carrera

disimula que convè.

Antonia = Jo no estich per disimulos

Recorda 'l que m' has promès.
No volguerme à mi conèixer!
¡Creume qu' em revenjaré!
M' has fet un agravi, infame!

Ferrampion = Antonia! Calla per Deu...

Antonia = M' has agraviat...

Ferrampion = ¡Perdónam!

Antonia = Deseguida aquí als meus peus.

Ferrampion = Tot lo que vulgas, pro calla...

(arrodillantse)

Escena VII

Dits, "Tomàs, "Lluiset."

Tomas = Aquí està l' home sapient...
Com! Ell als peus de la criada?

Ferrampion = Què va qu' ha cregut vosté

que jo estava de genolls
als peus d'eixa noya? eh?

Tomàs = Sich, sino que fossim cegos!
Ho he cregut y encare ho crech.

Serrampion = Las personas que com jo
han viatjat per l'extranger,
y han visto totu li mundi.
Paris y Montevideo
Gracia, Las Corts, San Gervasi,
Pedralbes y hasta 'l Putxet,
han de teni educació
esmeradissima; aixi es,
que pasava eixa minyona
depresa pr el devant meu,
y saludantme ab respecte
distreta... y no sè que mes,

li han caygut eixas clauetas
que portaba; jo al moment
com tot hom' ben educat
crech que tambe ahuria fet
las cullo... vosté ha surtit...

Tomàs = Hy! Dispensi... ja ho comprench.

Antonia = (Ell ab la poca- vergonya
de tot se surt, ara ho veig!

Serrampion = La persona qu' ha viatjat
com jo, de Sans al Putxet
y ha llegit llibres cosmetichs...

Tomàs = Ja 'm dono per satisfet.
Hoy! saluda al professor
don... ¿La gracia de vosté?

Serrampion = No ni estaba pas à Gracia!
Al carrer del Espalter,

número ....

Tomás = No, com se diu ?

Serrampion = Caratsus ! Estant distret....

Don Cirilo Serrampion

de la Cuesta y Craspinell.

Luis = Senyor ! La gracia demano...

Serrampion = Como ! A que le castigo ...!

Mis discipulos conmigo

hablan siempre en castellano

Ha de ser V. dignisimo

de su padre, pues de no,

ha de saber que soy yo

severo muy severisimo.

Si me saca de casillas

con sus chismes y etiquetas,

le he de cargar de palmetas.

le he de poner de rodillas.

¡Los avisos no repito!

- No veu? Ja'l tinch conquistat.

(à Tomás)

Tomas = (Gran home! M deixat parat.)

Serrampion = A la orden, caballerito!

(Y mira à Lluiset de dalt

à baix entrant luego donantse

tono al pabello seguit de D. Tomás)

Escena VIII

"Lluiset" "Antonia" "Benet" dormint.

Lluis = Quina juventut mes negra
vaig à passar. ¡Hy! ja ho veus!

Antonia = Al contrari, home, alegris;

li vaig à dà 'l parabien.

Oh! vegi com son las cosas!

Aquet qu' es creuen vostès

qu' es un mestre, donchs no es altre

qu' el meu promes.

Lluis = Com! què!

Antonia = Es cert!

Ell no 'm volia conèixer

pero jo - - - -

Lluis = Doncas qui ho entén?

Antonia = Al mon qui no te vergonya

ja ho veig, tot lo mon es seu.

Farèm d' ell lo qu' ens convingui,

y si per càs no ho vol fer

jo li farè la pò, dientli

que descubriré 'l secret,

Tant bon punt D. Tomás marxi,
en lloch de llibres, festeig.
en lloch de las matemàticas
el rigodon y'l minuè - --

Luis = Y música?

Antonia = Hixó ray, música!
be prou bon músich qu'es ell
Uy! Si toca'l contrabaix
allò qu'es diu molt rebè
¡Visca la bulla y la gresca!
¡Quinas vetllas passarem!

Luis = Es dir qu'el mestre no's mestre!
Es dir que festejarè!
Hy! Elena! Elena meva!
Salto y ballo de content!
Y ell tocará'l contrabaix!

J ¡Jo ab l'Elena ballaré ...!

Hossana! Senyor! Hossana!

tarala li, tarala le ...

Deixa Antonia que t'abrassi

Antonia = Vinguí y abrassi ben estret!

(Ell to fà)

Lluis = Jara aquella americana ...

ballemla, Antonia?

Antonia = Ballem!

los dos = Taratlara, taralararà

tarateteté, taretetè ...

(Segueixen cantant y ba =

= llant, surt D. Tomàs del pabelló)

Escena IX

Dits. "Don Tomas"

Tomàs = Oh! indecencia nunca vista!

Lluis = Hy!

Antonia = Dy! Uy!

Tomàs = Ja no's pot mès!

No 'n te prou de las senyoras!

fins las noyas de servey!

Ni 'l sultan de moreria

es pitjó! Benet! Benet!

Hhont --- ¡Torna à esta adormit!

Benet = (sense moures)

Si acàs veig alguna cosa

ja l'avisaré al moment

Tomàs = Hixò no pot aguantarse!

Mira 'l noy! Hi devant teu

està ballant ab l'Antonia

Benet = Li juro que no hi vist res!

Si per càs l'arribo à veurer
Hy pobret! ja estava fresch!
Jo tinch un geni tremendo!

Tomàs = Bueno, donchs, no aguanto mès.
Aquet gandul, ja està vist
sempre respon el mateix.

Benet = Oh! si acàs l'arribo à veurer
Ballà ab la criada. ¡Hy Deu!
Si fos la senyora, pase ---

Tomàs = Ni ab l'una ni ab l'altre ¿sents?
De tu estich carregadissim
y ja no t'aviso mes.
Si torno à trovar dormint,
fora de casa al moment.
Y V. señor sinvergüenza ---
que no creu qui li vol bé,

ara 'l vaig à entregà à un mestre
que té un cor dur y sever
perque 'l tracti à la baqueta
mateix que si fos un nen.
Oh! D' ell no creguis burlarten,
desde auuy anirás dret.
Senyor Serrampion ----

Serrampion = (dins)
Hi la orden!

Don Tomàs que s' ofereix?

Escena X

"Dits" "Serrampion"

Tomàs = Espantis, té de sabé
qu' en lloch d' està estudiant
aqui ab l' Antonia ballant---

Serrampion: Senyor! Que me ~~que~~ conta V.?

Tomàs: Jo, ara tinch de sortir
algunas horas, per Deu
no's mogui del costat séu

Serrampion: Pot marchà confiat en mi.

Tomàs: Per Deu ...

Serrampion: Vagi descansat.

Burr! Yo tengo un génio activo!
(à Luis)
Miris, aqui t'el recibo
(cambiant)
dels cent duros que m'ha dat

Tomàs: Vigilil continuament ...

Serrampion: Penso ferho d'aquet modo,

Tomàs: Hh! m'en vaig p' el sobre-todo,
puig tinch de marxà al moment

Y tu escolta be Benet:
si't torno à trovà adormit;
fora de casa 'n seguit.

Benet: I tindrà cor?

Tomás: ~~Serrampio~~ Dit y fet.

Benet: Veyeu! Qu'hi faig jo al mon!
Oh, sort, per mi sempre avara!
M'en vaig à rentar la cara
perque 'm passi bé la son.

Escena XI

"Serrampion, "Lluiset"

Serrampion: <u>H</u> <u>cuentas</u> <u>caballerito</u>!
<u>Por de pronto sepa V.</u> ---

Lluis: ¡Uy, oy! que fás la comedia!
¿Qu'et creus que no sé qui ets?

Serrampion = (Malo! La raspa malahida.
ja ha descubert el secret!)

Lluis = Com que tu ets el fingit mestre!
Vaja un dervergonyiment!
Has de fer 'l que jo 't digui.
pues del contrari, diré
al meu papà la tramoya
ab que tu 'ns enganyas, sents?
I d'aqui t'en vas à Ceuta
per trapisonda.

Serrampion = (Deu meu!)

Lluis = Mentres 'l papà aqui siga.
tu manaràs, jo creuré:
cuant lo papà siga fora
Mayors jo seré l'hereu.
Si 'ls dos ens sabem entendre...

Serrampion = Oy! conti si 'ns entendrem!

Lluis = Bueno, espólsam la levita

Serrampion = I si surt el ---

Lluis = Bur --- ¡Corrents!
sino vaig ---

Serrampion = (Hy! raspa, raspa!
Raspa! raspa de l'infern!)
(Ja no veig, la donas malehidas
sempre han de sè 'l pesar meu)

Lluis = Ara las botinas --- ¡vivo!

Serrampion = (No hi ha mès! no tinch de fer!
Si m descubreix tot ho perdo
Hy, raspa, raspa!)

Escena XII

Dits, Tomàs, Benet.

Tomàs = Què veig!
Vosté llimpiant la roba
del deixeble!

Serrampion = Què hi vol fer!
Jo tinch gust qu'els meus deixeples
vagin ben asseadets,
y es molt natural qu'el mestre
ensenyi com ho han de fer.

Tomàs = Per mi ja es just que li ensenyi;
mes qu'ho fassi no es decent.
No falta serveÿ á casa---

Benet Serrampion = Ara si que no he vist res.
Era á rentarme la cara.
No puch ser per tot com Deu.

Tomàs = (No sé perque 'l cor em diu
que hi ha misteri; veurem,

fingiré .. que ...) Tu vigila,
y'l noy queda al carrech seu.

Escena XIII

"Serrampion, "Lluiset, "Benet,
luego "Elena, y "Antonia,

Lluis = Bien! Oh! retebien! ja's fora!
Lo meu moment ja ha arribat
Elena, Antonia, aviat
sortiu que ja ha arribat l'hora.

Benet = Hy. Hy. Hy!

Serrampion = ¿Que será això?

Elena
Antonia } (Surtint)

¿Ja es fora?

Lluis = Si ; sens treball
aqui organisem un ball
que serà d' allò millò
Lo reixat farà de biombo
perque aixis la gent no'ns veu
tu Benet à ca l' Andreu
digas qu'et deixin el bombo

Benet = Hy ! Hy ! el bombo ! perquè ?

Lluis = Depressa, avuy mano jo

Benet = Mes no veu . . .

Lluis = Si ve'l Senyor . . .
li dirás . . .

Benet = Que no hi vist re.

(S'en và)

Lluis = Tota la vetllada, tota
ballarém el zapateado.

Antonia = Y 'l músich? falta tablado ---

Lluis = Farém servi aquesta volta,
tu à dalt!

Serrampion = Com s'entent!

Antonia = Sí, à dalt!
pren el bombo y molta broma.

Serrampion = M' has ben trahit!

Antonia = Uh..! bé.. home

Serrampion = Dóna falsa! Criminal!

Antonia = Depressa à dalt sino 'l tombo
Hpa! Hpa! à dalt deseguida

Serrampion = Hy raspa! raspa malehida

Benet = Senyors, aquí porto 'l bombo

Antonia = Hpa, Titus, ves picant.

Lluis = Jo ballo ab l'Elena!

Antonia = ay jo?

Lluis = Hb el Benet...

Benet = Com! ca! no!

Lluis = Hpa, aqui à ballà 'l can-can.

Serrampion = Hy! sorolla aquesta bota!

Lluis = Trabeula!

Benet = No vull ballà!

Com vols que puga voltà
ab trenta anys à cada pota!

Antonia = Per forsa!

Benet = ¡Quin compromis!

Antonia = Hpa i avuy tot es dispensa.

Ojo, veyeu com comensa?

Maneijant el cós aixis
balancèe fent saltiró,

y aixi ab sandunga...

Lluis = ¿Que tal?

Antonia : Si en lo salò Oriental
jo era la dona d' això
vritat Otitus ?

Serrampion : Hh ! malvada !
Per mort de tu qu' haig de fé ?

Antonia : Bueno, à puesto : Eh ! esten bé
La Senyora aqui, acostada
Molt salero --- bé ; està entés ?

Serrampion : Caramba ! jo ---

Antonia : ¿Qué remugas ?
Hla una --- à las dugas !
¿Esten apunt ? ¡ Hlas trés !
Música Titus, je ! je !
Senyoreta, mes donaire ---
Olé, sandunga --- aixis, aire
Bien ! bravo ! que se le dé !

Benet = Je! je! je! Hixó 'm va agradant.

Vivo! vivo! Patatuf!

(Y va seguint ballant sempre
mes engrescat, fins qu'al sor=
=tir D. Tomàs topà ab ell)

Escena XIV

Dits „ Don Tomàs „

Tomàs = (al fondo)

Horror! Escàndol!

Lluis
Antonia
Elena
Benet

¡Oh!

(Fugint precipitats, menos
Benet que queda petrificat)

Serrampion = Uf!

(Queda ab actitut ridicula)

Tomàs S'ha vist escándol mes gran!
Què fa aquí 'l gran professor?
I 'l vigilant que fa aquí?

Benet = (Hy, Hy, Hy! pobre de mi!)

Tomàs = Com que, m'ha vengut! traidor!
y tu famós galopin
també la vas à pagà

Benet = A veure si ara dirà
que sempre 'm troba dormint

Tomàs = Baixi al moment, perdulari

Serrampion = (Raspa, m'has ben compromès!)

Tomàs = Baixi ~~aquí~~ dich, ó ab un eccés
li rompo l'os del rosari

Serrampion = Ja feia bastant martiri

Tomàs = Prompte aquí, desalapat,
m'en vaig per l'autoritat
perque 'l portin à presiri

Serrampion = Per Deu ans de castigarme,
y coronant los meus fins
fassi sorti 'ls d'allà dins;
devant d'ells vull disculparme.

Tomàs = A fora tots al moment.
No hi sénten? No no dich ?

Lluis =
Elena = } Perdó!

(Sortin motxos)

Benet = No hi tornarem més!

Serrampio = Escoltimone!

Tomàs = Vagi dihent!

Escena última

— Tots —

Serrampion: Era jo criat del mestre
qu' aqui volia vostè,
caigué malalt y eixa carta
me va dar per dir al correu
M' entero del contingut
y dich, ¿Mestre? jo ho seré,
Marcho al punt à Vilanova,
y vòlen 'ls pecats meus
que trobi aqui l' Antonieta
promesa ab mi de llarch temps.
Per celebrar l' arribada,
mentres ha sortit vostè

hem fet un xich de tabola
y si vol, ab els diners,
que m' ha dat de la mesada,
ens casem!

Tomàs = ¿Y el castich?

Serrampion = ¡Que!
Encara 'm vol dar mes castich
que casarm' angel del cel!
Es à cadena perpetua!

Tomàs = Es vritat; bueno, caseus!
Tu anirás à Barcelona
à estudiar, si quedas bè
lo dia que t' examinis,
consento ab el casament
y sino, no hi ha casori.

Lluis = Hy papà, si estudiarè!

¡Tot lo dia sobre --- 'ls llibres!

Toma's = Bueno donchs, ja ho tens entés.

(Al publich)

Diu, que qui no te vergonya,
senyors, tot lo mon es seu,
Mes jo que respecto 'l publich
perque es un jutje --- sever,
ara que van à jutjarme,
donchs tremolo à pesar meu.
¿Ls agradat? Si? aplaudeixin...
¡Gracias! y pasarho bé!

Prou

BIBLIOTECA CENTRAL
BIB-UNIVERSITARIA